

عنوان مقاله:

بررسی مفهومی و مصداقی «حیات مستقر و غیر مستقر» با تکیه بر آراء فقهاء و حقوق دانان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

زهرا زارع اسفیدانی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر تبیین و مفهومی و مصداقی حیات «مستقر» و «غیر مستقر» است. برای تعیین و تشخیص حیات «مستقر» و «غیر مستقر» ضوابط و معیارهای مختلفی همچون «ادراک، تکلم و حرکت اختیاری»، «زمان و قابلیت بقاء»، «علائم جسمانی»، «ازهاق روح از بدن» و «صدق عرفی» بیان شده اما هر یک با ایراداتی روبرو است. در این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی، ضمن نقد و بررسی ضوابط فوق، ملاک در احراز حیات «مستقر» «غیر مستقر» صدق عرفی آن دانسته شده است. حیات «غیر مستقر» وضعیتی است که شخص در جریان مفارقت روح از بدن و واپسین لحظات عمر خود قرار گرفته، اما هنوز به مرحله قطع و مفارقت کامل نرسیده، مشروط به آن که به خاطر فساد بدن، امکان بازگشت آن مقدار از ارتباطی که زایل شده، وجود نداشته و عرفا آن شخص را زنده تلقی نمی کنند. از این رو وضعیتی که به دنبال بریدن گلو و مجاری تنفسی، بریدن وسیع شکم و خروج اعضای آن، بر انسان عارض می گردد و همچنین مرگ مغزی در صورتی که شرایط تعریف در آن موجود باشد، از مصداق حیات «غیر مستقر» تلقی می شود

کلمات کلیدی:

حیات مستقر، حیات غیر مستقر، مرگ قطعی، در حکم مرده، حیات ناپایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1511309>

